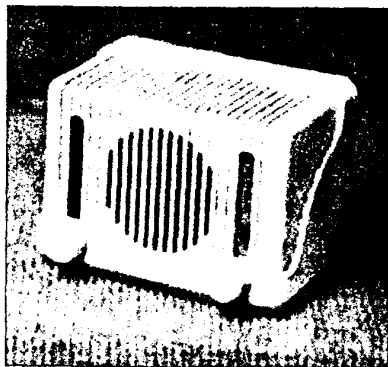

DE GNOME

Door P. van Schagen.

Met zijn afmetingen van 11,5 x 8,5 x 8,7 cm is de Spaanse Pulgarito Super 11 een van de kleinste volwaardige super-radio's, uitgerust met buizen. Een serietoestelletje met als buizenbezetting: UCH42, UAF42 en UL42. Voor de anodespanning is een seleniumcel als gelijkrichter toegepast. Die cel is meestal defect, maar die kan vervangen worden door een siliciumdiode 1N4007.

Echter nog kleiner is de Franse ontvanger "Gnome" uit 1957. Het kastje heeft hetzelfde model en is ook van wit bakeliet. De afmetingen van dit radiootje bedragen 11,3 x 8,3 x 7 cm en het weegt 780 gram. Een lief toestelletje, eigenlijk een hebbedingetje. Het is echter geen super, maar een tweelamps, twee-krings reflexontvanger met een EAF42 (6CT7) en een 6AQ5 (EL90). Het voedingstransformatortje is omschakelbaar voor 110/220 V en dient alleen om de gloeidraden te voeden, terwijl de seleniumcel op de 110 V-aftakking aangesloten is, waarmee via enkelfasige gelijkrichting anodespanning verkregen wordt. Het pentodedeel van de EAF42 wordt zowel voor h.f.- als voor l.f.-versterking gebruikt. De rooster- en de plaatkring van de EAF42 worden afgestemd met ferrietkernen, die d.m.v. de afstemknop meer of minder in de spoelvormen geschoven kunnen worden (ook wel bekend als permeabiliteitsafstemming).

Het antennesignaal wordt eerst h.f. versterkt. In het schema is de bovenzijde van de secundaire spoel van L2 verbonden met de diode van de EAF42, zodat detectie plaatsvindt. Het aan de onderzijde van die spoel verkregen l.f.-signaal wordt via spoel L1 teruggevoerd naar

het stuurrooster van de EAF42, zodat het pentodedeel nu als l.f.-versterker werkt. Dit versterkte l.f.-signaal komt via de primaire spoel van L2 - die hiervoor geen belemmering vormt - te staan over de anodeweerstand van 56 k Ω . Via een condensator van 5 nF wordt het toegevoerd aan de volumeregelaar (0,5 M Ω) en komt dan op het stuurrooster van de eindbuis, waarna eindversterking volgt. Condensator C2 zorgt ervoor dat de onderzijde van de kringen L1/C1 en L2/C4 voor h.f.-signalen geaard zijn. De weerstand van 0,56 M Ω (parallel met C2) is de roosterlekweerstand van het pentodedeel van de EAF42.

Het toestel is dus een eenvoudige reflexontvanger met een effectieve schakeling, die het juist zo interessant maakt voor de verzamelaar. De geluidskwaliteit van het V $\acute{e}$ ga-luidsprekertje met een diameter van 7 cm is redelijk te noemen. Het heeft een frequentiebereik van 300 tot 5000 Hz, zodat wel begrijpelijk is, dat van enige basweergave nauwelijks sprake kan zijn.

Enige technische gegevens:

Gevoeligheid 4 mV bij 800 kHz, modulatie 1000 Hz/30 % en 50 mW op de luidsprekerklemmen. Enige spanningen en stromen:

	6AQ5	EAF42
Anodesp.	137	40 V
Kathodesp.	4	0 V
Schermr.sp.		30 V
Totale anodestr.		28 mA
Primaire uitg.trafo		8 k Ω

Ref. Mr M. Joly AEA 350.

